

Spis treści

Wstęp. Ironia i antropologia / 7

**CZĘŚĆ I. Czytając „bytu cień”. O ironii Norwida
oraz o Norwidowskiej *Ironii* / 21**

**Rozdział 1. „Cień”: ironia i odbicie, ironia i prawda.
O Norwidowskich obrazach ironii / 23**

**Rozdział 2. „Cień bytu” – „cień prawdy”. Teoria w praktyce
wiersza (*Ironia* jako manifest ironiologiczny) / 52**

CZĘŚĆ II. Czytając „światło-cień” bytu / 79

Rozdział 1. Norwid o istocie człowieka / 81

1.1. Norwid – personalista: spadkobierca i prekursor / 81

Kształtowanie się świadomości „osoby”: *prosopon* – *persona* –
osoba. *Quidam* i *novum* chrześcijaństwa / 91

Wokół pojęcia osoby / 105

1.2. Norwid a personalizm – personalizm Norwida / 112

1.3. „Tyś osobą!...”: teologia osoby w miniaturze obrazu poetyc-
kiego (*O Królestwie*) / 140

Rozdział 2. Norwid o kondycji człowieka / 157

2.1. Cień cierpienia i światło wolności: wobec *Fatum* (O wierszu
Fatum) / 157

Fatum Norwidowskie wobec *Fatum* antycznego (z postacią
Edypa w tle) / 161

Norwid – Jaspers – Sokrates: „on odejrzał mu” / 174

Mierzenie Fatum: „jak gdy artysta/ Mierzy swojego kształt modelu” / **183**

2.2. Wobec cienia śmierci. O Norwidowskiej refleksji tanatologicznej (*Śmierć i okolice*) / **202**

Czerw śmierci / **209**

„Nie myśl – o śmierci...”? / **221**

„Chrześcijański sposób”: „- Człek – od niej starszy !” / **235**

2.3. „W ziemię cień – światłość w niebiosy”: wobec wieczności (na przykładzie wiersza *Do Zesłój...*) / **247**

„drzwi [...] otworem/ Zostaw – –” / **247**

„milion rzęs” i „jedna łza” / **263**

„milion moich słów” / **280**

Zakończenie. Antropologia i ironia / 283

Nota bibliograficzna / **289**

Bibliografia / **291**

Indeks osób / **307**

Indeks utworów / **315**

Spis rycin / **317**

Streszczenie / **319**

Summary / **323**